

SƯ CÔ TÂM TÂM

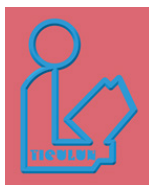
**MUỐN
BỚT
ĐAU
KHỔ
TỰ**

THƯƠNG MÌNH TRƯỚC

MUỐN BỚT ĐAU KHỔ TỰ THƯƠNG MÌNH TRƯỚC

Sư Cô Tâm Tâm

Paris * 05.2025

Nguồn : *Tĩnh xá Pháp Huệ*
Bìa : *M. C. P*

**MUỐN BỐT ĐAU KHỔ
TỰ THƯƠNG MÌNH TRƯỚC**

SỰ CÔ TÂM TÂM

**Tĩnh xá Pháp Huệ
Bình Tân * tháng 12.2024**

Khi chúng ta sanh ra làm người thì cái dòng nghiệp thiện và bất thiện của chúng ta đây hãy nhớ rằng sanh ra làm người hai cái dòng nghiệp này đó thì lúc mà chúng ta sanh ra đời đó thì bao giờ cũng vậy cái dòng nghiệp Thiện nó lớn hơn nó mới được sanh làm người; nếu dòng Nghiệp thiện này mà nó thấp thì chúng ta sẽ sanh ra súc sanh và những cái cõi khác vậy chúng ta nhớ điều này là cốt lõi như vậy tại sao suốt cuộc đời của chúng ta đó chúng ta sống mà chúng ta để cho những cái nỗi buồn nó cứ ray rứt ở trong tâm của mình.

Chúng ta buồn; Khổ; lo âu; bất mãn; không hài lòng ... thì chúng ta làm một cái một cái bài toán một cái phép tính một cái để cân đo đong đếm thì chúng ta thấy đời này cái niềm vui của chúng ta ít mà cái khổ nhiều thì khi thân hoại mạng chung tái sanh về đâu biết rồi.

Sư cô có gặp một cái một bác đến đến chùa năm nay cũng gần 80 tuổi rồi đi đứng thì không có thể nào mà ngay ngắn được hết và cái đầu thì không còn minh mẫn nữa; khi sư cô hỏi thăm người thân đó cụ đau bệnh như thế nào thì cô này bảo là bây giờ tất cả nó suy sụp hết chứ chẳng có đau bệnh gì rõ ràng cả nhưng mà cái nguyên nhân rất lạ lùng ở cái chỗ là cô này hồi còn trẻ là người rất là năng động, rất là giỏi giang, sống rất là tích cực; 20 tuổi lấy chồng, đến khi có thai 4 tháng thì biết được chồng mình ngoại

tình và cô cũng khuyên rằng chồng mình rất nhiều nhưng mà ông chồng cũng vẫn dứt áo thôi. Cô này mới uống thuốc tự tử nhưng mà không phải nhầm cái thuốc nó quá độc mà là một cái loại thuốc khác, chỉ là thuốc tẩy thôi. Khi đưa vô bệnh viện thì cái thai nó hư rồi. Cô nằm mê man đến khi người ta cứu chữa được rồi đó khi trở về chỉ có la với hét với khóc than thôi. Trong gia đình cha mẹ anh chị em thấy quá thương đi cho nên là cứu mang cho đến bây giờ cha mẹ mất hết rồi thì mấy chị em cứu mang.

Chúng ta thử tưởng tượng mình được sinh ra làm người; mình là người giỏi giang trong gia đình, cha mẹ rất thương mà lấy chồng có thai 4 tháng chỉ vì người ta rẽ sang lối khác mà mình làm cho mình đó chìm đắm cái cuộc đời như thế này thì quý vị thấy con đường

tái sanh chưa? Vì người này không hiểu được một điều : đó là do quả của tà dâm cho nên mình gặp phải một người trắng gió ! Nhưng không chấp nhận cái quả của mình, mình đòi lại cái thứ mà mình không có được đó sau khi mình thấy tuyệt vọng rồi thì mình hủy hoại cái thân xác này và bây giờ thì sống mấy chục năm nữa rồi năm nay là gần 80 tuổi rồi thì chúng ta tính đi gần 60 năm như thế chìm đắm trong cái nỗi đau khổ và mơ mơ màng màng không tỉnh như vậy thì quý vị nhìn thấy con đường tái sanh ? Cho nên chúng ta phải sáng suốt để hiểu rằng : Hôn nhân là một phần nhỏ trong đời sống mà nó đó là do cái tiền kiếp là nhiều nhất và nó nằm trong cái giới của mình nó không đi đâu xa cả, và nếu chúng ta không biết thì chúng ta đã tự chọn một cái con đường đau khổ rồi. Cái phần Thiện còn lại rất ít mà cái phần

Khổ đau nó rất là nhiều để đưa đến con đường tái sanh.

Một cô gái cũng 20 tuổi có người yêu, người này đi làm ăn xa không không biết sống chết như thế nào không liên hệ về rồi cô này cứ thế mà nhớ mà khổ rồi nổi điên lên lột quần lột áo chạy ngoài đường ; cha mẹ anh em phải đón bắt về xiềng cô và tháo được xiềng thì đi và đi như vậy thì cũng thiếu gì thứ đàn ông xấu xa và nó làm cho cô phải mang thai và đem cái đau khổ cho cả gia đình và những đứa con như thế phải gửi vào cái viện Cô Nhi vì ông bà không nuôi nổi ; may là đã không phá thai và bây giờ khi mà nhốt lại thì chỉ biết gọi tên người bạn của mình và đồng thời chị xin cha mẹ mở trời cho mình thôi thì chúng ta thấy nó là cái gì đây ? Chúng ta vào trong những cái bệnh viện tâm thần, những nhà thương

điên thì chúng ta thấy đây, chúng ta thấy rõ đường tái sanh bởi vì những cái cảm xúc nó đi từ trong cái dòng nghiệp của quá khứ và nó mang theo trong cái kiếp hiện tại và nó làm cho cái dòng nghiệp này tốt hoặc xấu. Nó phong phú hơn lên thì con đường tái sanh của chúng ta phải đi vào cái con đường cảm thọ này sinh ra trong một cái một cái cõi mà những chúng sinh đó chỉ thấy khổ mà thôi và khi những người khổ mà ta ở với nhau đó thì người ta cũng sẽ cấu xé nhau ; khi mình buồn bực mình tức giận thì mình cũng làm cho uế nhiễm cả cái thế giới chung quanh mình. Mình như con mực vậy, khi nó cần phải bảo vệ cho nó thì nó phải phun mực ra. Mình thì không biết bảo vệ cái gì ? Nhưng bảo vệ cái mình mất mát, nó mất là nó đi luôn rồi.

Chúng ta biết tất cả những cái nghiệp thiện và bất thiện, những cái cảm thọ nó đến rồi nó đi, quy luật của nó là đến rồi đi nhưng cái vô minh của chúng ta ở chỗ là chúng ta : nó đến chúng ta không muốn nó đi. Nó chưa đi mà ta hài lòng ta muốn đuổi nó. Chính vì cái chỗ mình không hài lòng mình đuổi nó là một cái nỗi đau khổ ; chính mình hài lòng nó ra đi mình không chấp nhận nó ra đi đó là đau khổ chúng ta có tỉnh táo lại để chúng ta nhìn là tất cả các pháp đến rồi đi cũng như ngày hôm nay đây lúc này mình rất là tử tế đàng hoàng nhưng chút nữa ai chọc mình mà nổi điên lên thì cái chuyện đó nó cũng đến rồi đi. Nhưng cái đời sống tâm thức của chúng ta : Cái sở hữu tưởng mình nó lưu lại như những thước phim cũng giống như trong nhà mình mà gắn camera vậy. Những chuyện nó diễn ra rồi nó ra đi nhưng mình là

người chủ nhà về mở máy vẫn thấy nó hiện ra nhưng nó đến rồi nó đi nhưng mình lưu giữ là và chính cái lưu giữ đó khi mình không hiểu biết đó mình tăng những cái cảm xúc lên. Những cái cảm xúc thuộc về Thiện, những cảm xúc về thuộc về bất thiện khởi khởi tăng lên và nó tích lũy trong cái ý nghiệp của mình, nó ảnh hưởng ra trong cái lời nói, trong cái cách ứng xử của mình và vì vậy khi thân hoại mạng chung cái thế giới mà mình tìm đến đó mình có thể thấy rõ trong hiện kiếp này.

Chúng ta nhìn thấy điều này để chúng ta hiểu được trong Tứ Diệu Đế, Đức Phật nói tất cả nguồn gốc đau khổ của chúng ta là nằm ở tham dục. Người ta đến rồi người ta đi nhưng mình níu lại, người ta bật tin tức, người ta không quay trở lại không biết gì lý do gì nhưng

mình níu, người ta sống với mình nhưng người ta đã ra đi lâu rồi đến khi mình biết là quá muộn rồi. Vậy mà mình vẫn níu, níu bằng mọi giá bằng mọi cách có phải mình vô minh không ? Có phải vì cái ái dục đó nó làm cho mình tăm tối không ? Để đưa đến điên cuồng để đưa đến hủy hoại cái đời mình

Tất cả cũng chỉ vì những cái cảm xúc này và như vậy chúng ta đây nuôi dưỡng những cái cảm xúc bất hạnh cho đời mình thì chúng ta sẽ tái sanh vào cái cõi nào nó phù hợp đó để mà chúng ta đây lại thọ hưởng và khi chúng ta thọ hưởng những cái cảm xúc đau đớn cho mình thì chúng ta đã trở thành ma vương.

Ma Vương không có xa lạ đâu. Khi người ta gặm nhấm những cái nỗi đau, người ta thưởng thức những cái nỗi đau đó chứ người ta nhìn không ra. Nhưng

mà khi người ta lan rộng cái nỗi đau đó bằng cách kể lể bằng cách khóc than để cho nó hả đi cái nỗi phiền muộn trong tâm của mình, nhưng thật sự đó là cái sự hả hê của ma vương mà chúng ta để không nhận ra cái sự tinh tế của nó khác nó và nó hình thành nên một cái thói quen và cái thói quen này chính là nghiệp đây. Người ta đã cố gắng hết sức để muốn cho mình vui vẻ để muốn cho mình chấp nhận cái thực tại của mình để mà mình sống trong cái thực tại sống động này, nhưng không mình vẫn chìm trong cái tăm tối đó để mình đi thọ hưởng những cái nghiệp cảm này, đôi khi đó người ta sống như vậy đó để người ta tìm một cái cách chứng minh rằng người ta vẫn một lòng một dạ với cái đối tượng mà người ta đã tôn sùng rồi nhưng người ta đi là người ta đi rồi hết duyên hết nợ rồi nó là keo rã hồ tan rồi chỉ có

mình là dương nhân và mình muốn khi người ta hiểu tới mình thì hiểu rằng là mình đã đau khổ đến dường nào, mình đã héo hắt đến dường nào và mình đã tận cùng của cái nỗi đau như thế nào để người ta xót thương mình mà người ta quay trở lại. Chúng ta đang ăn mày sự thương hại mà chúng ta không thấy nhục nhã. Bởi vì tất cả những cái Pháp bất hiện đều đưa đến sự đê hèn sự thấp kém và không biết nhục nhã là gì bởi vì Pháp bất hiện không hiển lộ được sự tầm quý, nó không có tầm nó không có quý và vì vậy nó muốn hiển lộ bằng mọi cách để nó thể hiện cái ái dục của nó. Đây là gốc của sự đau khổ và cái gốc để đưa đến sự thoát đạo để người ta chìm đắm ở trong cái cõi khổ không biết chừng nào ra bởi vì nó bất định, bởi vì nó là hóa sinh cho nên người ta cứ lui tới trong cái cõi đó. Và trong các cái cõi khổ này thì cai quản

các cái cối khố này đó có một cái vị mà trong cái tiếng Việt chúng ta gọi là Diêm chúa hay gọi là Diêm vương, trong tiếng Bali là yasa thì tất cả các cái tầng địa ngục và mỗi tầng địa ngục nó thường là có bốn cửa hoặc tám cửa ; mỗi một cửa đều có Diêm vương đứng đó hết và cái Phước báo cho ai mà rơi vào trong cái tiểu địa ngục hoặc là đại địa ngục gặp được Diêm Vương mà Diêm Vương hỏi. Còn nếu tạo cái ác nghiệp quá lớn thì có khi không gặp Diêm Vương mà có thấy Diêm Vương thì Diêm Vương cũng không có hỏi. Vậy Diêm vương hỏi cái gì ? Diêm vương hỏi này người kia có thấy ta đã gửi năm sứ giả xuống trần gian không ? Năm sứ giả đó là : thứ nhất là sinh, thứ hai là bệnh, thứ ba là sự trùng phạt, sự già và sự chết. Người có thấy không, có biết không ? Người này nói “không biết” thì cho quỷ xứ á dẫn đi vào

ngực luôn ; còn nói nếu người này nói “dạ biết” thì Diêm Vương mới hỏi khi nhà người biết như vậy đó thì trên thế gian người làm được cái việc gì tử tế người nói ta nghe ; người này nói lại những cái thiện nghiệp mình đã làm tôi thấy bệnh khổ quá cho nên là tôi không dám tiêu xài phung phí, tôi để dành tiền đó tôi trợ giúp cho những người bệnh không có thuốc uống, những người mổ không có tiền cho nên tôi giúp họ tôi thấy tội nghiệp quá. Tôi thấy bệnh là khổ. Tôi thấy già là khổ cho nên xóm tôi có những người già thì tôi nấu được cái miếng ăn gì tôi cũng hay bưng lại cho bà hoặc là bà cần cái gì thì tôi cũng giúp cho bà v.v... thì những người này sẽ kể lại những cái việc mà mình thấy năm sứ giả xuất hiện trong đời sống của mình thì người ta đã làm những cái việc để mà xoa bớt cái nỗi đau khổ đó. Từ chỗ đó

sau khi nghe xong thì Diêm vương sẽ trợ giúp cho người này thấy cái thiện nghiệp của mình thì người này thoát. Cho nên cái thiện nghiệp đó bao giờ nó cũng giúp cho mình thì ra khỏi cái khổ cảnh vượn thoát. Cho nên người nào còn trẻ đó mà giữ cha mẹ của mình ở nhà để làm tội tở cho mình thì chưa có đứa con nào bất hiếu bằng những đứa con đó. Tại vì người già rồi người ta còn một chút sức đó người ta đến những nơi người ta làm từ thiện vui làm ít mà vui được sống đó hoặc ta đi công quả ở chùa hoặc đi giữ lễ lạc hay nghe pháp nghe nhiều nghe ít gì cũng được nhưng mà có ở trong cái môi trường đó được thì cái khi thân hoại mạng chung đó người ta có rơi vào khổ cảnh thì người ta nhớ à đi làm từ thiện với chị em vui quá vô chùa cũng vui quá dự lễ cũng vui quá nghe pháp vừa nghe vừa ngủ nhưng mà lúc nào nghe được

cũng thấy vui thì thoát. Mà ngày nay đó từ Việt Nam cho tới nước ngoài thì sư cô thấy người ta hay đem cha mẹ đến làm oxin trong nhà chắc ăn khỏi sợ ăn cắp ăn trộm lại không có phải trả lương nữa chứ. Không có cái gì bất hiếu bằng cái việc làm như vậy khi mình khó khăn mình nhờ được nhưng không có giam cầm trong chỗ đó mình tìm mọi cách để chỉ nhờ trong một thời gian cho phép mà thôi không có quá đáng thậm chí ngày thứ bảy chủ nhật để muốn đi chơi thì cũng đem con về gửi cho cha mẹ để đi chơi chưa biết báo hiếu cho cha mẹ cái gì nhưng cái đó là cực kỳ bất hiếu tại vì những cái việc thiện trong cuối cuộc đời là cái ấn tượng mà sư cô có giảng cho quý vị nghe về việc mà trong giờ của mình chết nó giống như là một cái chuồng và khi nó mở cái cửa chuồng này ra thì những cái con bò ở trong này nó đi

ra, con nào gần cửa nhất thì nó ra trước, cuối cuộc đời mình là gần cái cửa nhất rồi mà mình không làm điều thiện mình không đi học giáo pháp. Quý vị nhìn thấy cái hình ảnh một người đàn bà trên 70 tuổi mà chở ma túy rồi để phải án tử hình không thì cái giờ đó nếu tử hình thì chúng ta biết đi về đâu rồi. Thấy cái già nó tới rồi thấy cái chết nó tới mà không tỉnh ngộ. Thấy người ta đau bệnh bất ngờ người ta chết như vậy không sợ vì chưa tới bệnh cho nên người ta không có hướng về cái điều thiện không có làm cái điều thiện thì cõi khổ sẽ hiện ra và chính vì khi làm người đó chúng ta biết tăng trưởng cái điều thiện đó mà khi thân hoại mạng chung nếu chúng ta vì những nghiệp cũ cũng như nghiệp trong cái kiếp vừa đây kiếp mới vừa mới vừa chết đây đó người ta phải xuống cái cảnh khổ thì cái phước báo là gặp được Diêm

Vương và một trong cái tiền kiếp của đức Phật đó thì Đức Phật cũng có một cái tiền kiếp là Diêm chúa tức là Diêm vương đây để dùng cái năng lực của mình mà giúp cho những cái người mà người ta phạm tội người ta nhớ lại được tất cả những điều lành người ta đã từng làm để người ta thoát, nhưng mà thoát là để thoát ra khỏi cái cõi khổ kia nhưng mà tái sanh về cái cõi người chẳng hạn thì những cái khổ nó vẫn đeo đẳng nhưng mà chúng ta tìm cách để thoát ra chứ không nên lưu giữ lại không có nên nhắc nhở hoài, không có nên làm cho nó sống lại những cái cảm thọ bất hạnh của mình là những cái cảm thọ khổ. Bởi vì nếu chúng ta làm sống lại hoài thì cái con đường khổ chúng ta phải ở đấy. Ở đấy để mà nếm trải cho đến khi nào tỉnh ngộ ra. Câu này sư cô vẫn lặp đi lặp lại lặp đi lặp lại hoài để cho quý vị nhớ rằng bất cứ

trong cảnh giới nào nếu chúng ta thấy mình đau khổ thì phải nói với mình cái gì là sự sống thì tiếp nhận, cái gì là cái chết phải vất nó đi. Đau khổ là cái chết, cái đưa đến cái tù túng cái đưa đến cái tăm tối, cái đưa đến sự bóp nghẹt đưa đến sự tàn úa, đưa đến sự hủy hoại. Nó không phải là sự sống. Chúng ta đại đột khi chúng ta đau khổ vì ai đó, chúng ta đại đột vì tất cả những cái sản nghiệp chúng ta làm ra chúng ta không giữ được, có phước mới giữ được chứ không có phước sao giữ được. Ngày nào chúng ta còn thân người ngày đó chúng ta có phước. Tài sản ra đi rồi trở lại mà chúng ta nghe thấy ngài Cấp Cô Độc không ? Ngài bố thí cúng dường sạch hết tiền bạc rồi đâu còn gì nữa đâu nhưng mà ngài vẫn làm thì một vị thần tá túc trong nhà của ngài Cấp Cô Độc mới nói rằng ông ơi bây giờ đã có còn tài sản gì nữa đi bớt

lại, bớt cái cúng dường lại chút mới còn lưu cái tiền để mà sống chứ bây giờ có bao nhiêu đem ra cúng dường làm phước hết rồi đó là hết lấy gì sống, thì ngài Cấp Cô Độc nói rằng ta không muốn nghe những cái điều này. Nếu nhà người còn nói nữa đi ra khỏi nhà ta mà vị thần này thì thương ngài Cấp Cô Độc cho nên là nhịn không được vẫn khuyên nữa thì ngài đuổi ra thì ngài đuổi ra cái vị này đi lang thang, đi lang thang mà rất thương người chủ nhà này nói làm sao mà giúp đỡ cho cái người này mặc dù đuổi đi mà không có oán hận.

Làm sao phải giúp đỡ thì khi đó Long vương mới nói rằng là những cái tài sản mà những người mắc nợ ngài Cấp Cô Độc nó bị chìm xuống dưới biển người giúp cho người ta tìm lại đi nếu người ta tìm lại những cái tài sản này người ta

sẽ trả nợ cho ngài Cấp Cô Độc thì ngài Cấp Cô Độc lại có tiền làm phước cúng dường nữa thì người có thể trở về đó để sống tiếp, thì quả nhiên cái vị thần này đó đã giúp cho những người mà ta bị mất cái tài sản đó ta tìm là được tài sản rồi người ta lấy cái đó người ta mới trả nợ cho ngài Cấp Cô Độc thì ngài Cấp Cô Độc lại có thể tiếp tục con đường mà mình thấy rằng đó là cái Phước báo. Cho nên là trong cái đời sống mình, mình đừng nhớ ai hết mà nhớ cái điều này đời mình duy nhất chỉ có cái việc làm là làm thế nào để Pháp thiện và Thiện Trí Khởi lên thôi. Đời đời kiếp kiếp chỉ có bao nhiêu đó thôi không có nhớ tới ai cả. Cha mẹ anh em chồng vợ con cái đủ duyên thì gặp lại kiếp này tới đâu hay tới đó. Nếu còn duyên còn phước với nhau thì đường luân hồi sẽ còn gặp lại mà gặp lại cũng chỉ gặp trong cái thiện và thiện

trí mà thôi. Chỉ có bao nhiêu đó thôi. Còn nếu không là sẽ bi lụy sẽ khổ đau.

Quý vị có thấy cái thời đại nào đó mà hạnh phúc của Ma vương nó dữ dội không ? Bây giờ mình kết bạn với người ta mà người ta thấy mình không phù hợp là người ta từ chối mình thì mình giết cả nhà người ta, mình đốt mình giết chết : Ma vương đấy. Nó mang cái hình hài của con người nhưng mà cái cái cảm thọ của Ma vương nó cực kỳ mạnh nó trở mặt liền cho mình thấy thấy một cái ở bên đây : cái tâm tham mà nó hiện ra với cái lạc và cái hỷ đây và tâm sân đây nó hiện ra dưới một cái dạng là khổ là ưu mà hành vi của nó là ác nghiệp. Còn đây nó là bất thiện nghiệp, nó càng đi đến cái hỷ lạc này chừng nào đạt được hay không đạt được gì thì cái đỉnh cao nó sẽ đi về đây. Người Việt Nam mình nói rất

là đơn giản như thế này : “Yêu nhau lắm
cắn nhau đau” Đây yêu nhau lắm cắn
nhau đau, hồi được thì muốn gì cũng
được, hết cần thì giết. Có người còn nói
như thế này : “Tao không giết mày chết
đâu, nhưng mà tao làm cho mày người
không ra người ngợm không ra ngợm”
và nó làm đúng như vậy. Cho nên không
biết sao mà bao nhiêu cái vết xe nó đổ
rồi mà người ta vẫn đi vào cái con đường
khốn khổ đó không nguôi không nguôi
và cái tà dâm này nó rải đều trên khắp
thế giới này. Nhìn một hiện tượng như
vậy mình biết cái con đường tăm tối đã
tối rồi, những đứa con sinh ra từ trong
quả của tà dâm những đứa con sinh ra
từ trong cái quả bất thiện của Giới Thứ
năm là nghiện ngập rượu chè ma túy
tình dục vân vân thì những cái thể hệ đó
là ai ở trên cái thế gian này chúng ta thấy,
chúng ta đã thấy cho nên quý vị thấy

thiên tai nước Mỹ còn chữa không nổi mấy ngàn người nhà cửa cháy chết. Mặc dù cái phương tiện là tối ưu rải những cái bột từ trên xuống có những đội chuyên nghiệp cắt đứt những cái cánh rừng để cho nó không có cơ hội mà cháy tiếp bảo vệ nhà cửa tối đa vậy mà nó vẫn cháy khi mà lửa thì chúng ta hiểu gì ? Chúng ta hiểu nó là quả đại đấy mà quả đại nó nằm trong gì ? Nằm trong cơn sân đây, ngày hôm nay chúng ta học đi để chúng ta sẽ hỏi rằng là ai còn nói rằng là không biết là ma quỷ có thiệt hay không hay là nói chuyện mê tín dị đoan có hay không có xin trả lời. Thì đây trong trường bộ bài kinh số 20 trường bộ cái bài kinh gọi là ma saá su tá gọi là bài kinh đại hội thì để rồi in cái bài kinh này cho quý vị, trong này là đức Phật cùng với các vị Phật tự hợp với nhau và các cái tỷ kheo và Đức Phật có giảng, thật ra không phải là giảng

kỹ nhưng mà có nêu lên tất cả những chúng sanh mà ở trong bốn cõi khối này thấy cho nên nhiều người gặp sư cô hỏi sư cô có ma hay không có ma ? Vậy sư cô nói cô hỏi vậy giống như là cô hỏi có Châu Phi hay không. Khi mình học về lịch sử tiến hóa của con người, mình mới nói khi con người mà thấy sấm sét, thấy mưa bão, thấy giông gió, thấy lửa ta sợ quá cho nên ta tôn lên là ông thần lửa ông thần sông ông thần núi ông thần này thần nọ. Thừa quý vị không phải tôn lên mà có thiệt một cái cây đây, cây nhỏ thọ thần nhỏ cây lớn thọ thần lớn có hết người nào có đi ra Phú Quốc thì thấy tại phi trường Phú Quốc có một cái cây không lớn lắm, bây giờ Phú Quốc muốn mở rộng về phía đó ra không mở được tại vì không có một công ty cây xanh nào đó tới đó có thể chặt được cái cây đó, mà đốn được cái cây. Hễ đem xe ủi tới thì

xe chết máy, đổi xe nào cũng chết máy. Mà thử lại chẳng biết đó là thọ thần ở đó không chấp nhận. Và đây trong kinh điển có đầy đủ trường bộ kinh số 20 thì quý vị sẽ thấy có đầy đủ ở trong cái thế giới mà chúng ta được đem ra nói đây rất là ít chúng ta không nói được nhiều đâu bởi vì trong đạo Phật chúng ta không chú trọng tới cái này, chú trọng tới con người vì con người một nửa lạc nửa khổ mà cái Phước con người sinh ra phần thiện nó nhiều cho nên vươn lên dễ. Bởi vì sư cô vẫn nói với quý vị là trong mọi hoàn cảnh dầu chúng ta bị bức bách thế nào thì chúng ta phải nhớ rằng con đường sống của chúng ta là con đường thiện, dầu người ta có kể dao người ta giết mình đi nữa nhưng con đường tái sanh của mình nó không phải là các cái cảnh khổ đây mà chúng ta sẽ tái sanh làm người còn nữa mà chúng ta vì sợ

ảnh hưởng tới cái mạng sống của mình mà chúng ta chấp nhận làm cái điều ác thì thân hoại mạng chung rồi đó thì không còn có con người nữa, không bao giờ hết. Cho nên có những người người ta lâm vào trong cái thế cùng đường đó thì người ta trở nên ác, người ta không muốn ác mà người ta trở nên ác vì đó là sự chọn lựa ; chúng ta nhớ rằng trong mọi hoàn cảnh đó chúng ta chọn lựa đây ta chọn lựa giữ giới không phạm giới vì phạm giới là con đường thoái đọa cho nên chúng ta chọn con đường giữ giới và nhờ con đường giữ giới này đó mà chúng ta thoát khỏi tất cả những cái cảm xúc của chúng ta đây mà nó bị lôi kéo vào trong cái tham hỉ này đây tham thọ dục này đây chúng ta không bị lôi kéo và tất cả những cái trường hợp người ta ngoại tình đàn ông ngoại tình hay đàn bà ngoại tình đều dính và cái cảm thọ

này, cái cảm thọ thuộc về cái tham thọ hỷ đây, người ta ra không nổi, người ta biết hết người ta ra không được vì người ta không xác định rằng cuộc đời người ta nằm ở đâu mà ta chỉ xác định rằng nếu ta hưởng được một cái cảm thọ hỷ lạc trong vấn đề gian dâm này là tất cả cuộc đời của người ta mà người ta không thấy rằng cái thiện hỷ này mới tất cả cuộc đời của mình. Xác định sai cho nên con đường tà dâm thuộc về ngoại tìn nó cực ác.

Âm mưu cùng với tình nhân giết chồng xong đem bỏ ở dưới kênh nước xong rồi trở về ngay chính tại cái giường mà giết chết người đó thì hai người đó là sống cái cuộc đời tăm tối của mình, cái chỗ của người vừa mới chết mà không biết nhân quả là gì cả và không biết rằng nó có một cái thể giới của ma của quỷ

đây. Nó chết vậy nó đâu có siêu và nó thấy hết tất cả, không bao giờ thoát được hết.

Sư cô có tiếp xúc với một người là công an về hình sự cũng lớn tuổi thì ông ấy nói như thế này: “Tất cả những trường hợp giết người không bao giờ có thể thoát khỏi pháp luật người ta có thể chạy trốn mấy chục năm nhưng không bao giờ thoát được.” Sư cô nói chính xác tại vì cái vong đó nó luôn luôn đeo đuổi, nó ở trong cái thế giới của ma, nó đeo đuổi và bằng mọi cách nó giúp cho những người khám phá cái vụ án đó đó phải khám phá ra. Không thoát khỏi đâu và khi nào chúng ta thấy rằng thật sự nó có một cái thế giới mà thuộc về các cái cõi khổ này đây chính xác cũng như là chúng ta đi ra chợ đi ra đường phố, chúng ta thấy tất cả đều là con người hết nhưng

mà cái người nó sẽ giết người đây nó cướp của mình thấy nó không ra. Tại vì cái thời đại bây giờ không phải chỉ có người bần cùng mới sanh đạo tặc mà nó xuất hiện với cái dạng nó rất là bảnh bao từ cái áo cái quần nó cũng xài hàng hiệu đấy nhưng mà coi chừng nó giết đấy, tại vì nó chỉ sống bằng cái hưởng thụ và ngày đêm nó nghĩ cách làm sao đó giết người ta để mà nó lấy cái tài sản đó nó hưởng thụ cho nên là nó ăn mặt rất bảnh bao, đi xe rất bảnh bao ; ăn cướp bây giờ lái xe hơi đi chứ không phải là đi chân không bận quần xà lỏn đâu, không có chuyện đó. Bất cứ giờ nào cũng cướp được quý vị có thấy rõ trong cái thời đại này không, khi mà đất nó hóa lên kim cương chứ không phải vàng thì quý vị thấy anh em chém nhau rất dễ, đoạn tình đoạn nghĩa rất dễ, cha mẹ đã chia của cải tài sản rồi, đây là cái nhà thừa tự vẫn xé

nát ra đó là thức ăn của quỷ đói đâu pthức ăn của con người. Nếu con người thì phải hiểu rằng cha mẹ đã nuôi mình đã cho mình đầy đủ rồi và đây là cái chỗ thừa tự để còn biết cội biết nguồn để còn biết rằng có dòng có tộc có anh có em có họ hàng nó xé ra nó ăn thì chỉ có quỷ dữ mới ăn những thứ đó thôi nhưng bây giờ quý vị thấy tất cả trong ruột thịt của mình chưa biết ngày mai ra sao ? Người đầu ấp tay gối mình chưa biết họ thành cái gì chưa biết đâu vừa ý họ thì khác không vừa ý họ thì hãy nói đó coi chừng. Vậy thì chúng ta tin vào đâu ? Chúng ta chỉ tin vào cái điều thiện và cái thiện trí cứu chúng ta ra mọi hoàn cảnh thôi và cái thiện là một cái năng lực như sư cô nói rồi mà nó lại là một cái tiềm năng nó bảo vệ cho mình thôi, ngoài ra không có ai cả, quý vị thấy không đi xuống dưới những cái cảnh khổ Diêm vương cai

quản tất cả mà một cái câu hỏi thôi mà chúng ta ngay kiếp này chúng ta nhìn ra “sinh lão bệnh tử” và tất cả những cái hình phạt ở trên thế gian này nó hiện diện ra đó, chúng ta suy nghĩ như thế nào và chúng ta đã giải quyết ứng phó như thế nào để mình thoát. Nếu mình có làm được thì đối mặt với Diêm vương, Diêm vương gọi cho mình tất cả những cái ý lành mình đã tạo ra được thì cứ nói ra đi khi mình nói đến đâu, chúng ta nhớ nha trong cái lộ thuộc về lộ ý lỗ ngũ nó sẽ nối kết với lộ ý và từ đó nó sẽ hình thành nên cái lộ để chúng ta phát ra cái tiếng nói thì trong đầu chúng ta đã nhớ lại những cái điều thiện đã từng làm điều thiện nay mới có thể trình bày với Diêm vương được, thì thời gian đó đủ để chúng ta sống lại những cái thiện Hỷ này và sau khi nói chuyện xong với Diêm vương là thoát khỏi cái cõi khi mà chúng ta tưng

kinh cầu siêu cho tất cả những hương linh hoặc những vong linh mà chưa có siêu thoát đó nếu người ta hiểu được thì vượt thoát liền bởi vì khi mà người ta đọa xuống những cái cõi khổ đó thì chúng ta hiểu rằng nó bắt nguồn từ cái chỗ này đây là cái tướng điên đảo đây từ cái tướng sai tướng điên đảo nó đưa đến cái khổ này siêu là bởi vì nó vượt qua bởi cái chỗ này bởi vì cái phần này khi mà cái trí tuệ nó khởi sanh lên trong cái tâm tối mà Diêm Vương hỏi chúng ta đây, mà khi mình nhớ lại được cái điều thiện điều lành mình đã làm đây thì nó vượt thoát đây thì nó từ đây là nó phóng mình ra khỏi cái chỗ này nó cũng nhờ có cái chữ trí thì cái nền của nó là tất cả những cái pháp thiện chúng ta đã làm được. Không ai cho mình hết, chồng vợ có cho được không ? Không. Con cái có cho được không ? Không. Cha mẹ cũng

không làm gì được, cha mẹ tạo điều kiện cho mình cha mẹ nuôi mình, cho mình thức ăn cho có sức khỏe, cho mình ngủ, chỗ ngủ cho có sức khỏe cho mình ăn học dạy mình những điều lành, đó là tạo điều kiện cho mình đi con đường tốt mà bây giờ mình không những không thương mình mà bắt hiếu cho đến đổi hủy hoại hết tất cả chỉ vì mình thương người ta. Nhưng mà nói cho thật lòng nó không phải thương người ta đâu mình thương cái ảo ảnh của mình và sự cô lập lại một lần nữa : đây là cái triết lý vong thân cho nên là chúng ta đã phóng ra bên ngoài thôi thì nó phải đi đến cái đau khổ đi đến cái chỗ mất luôn cái huệ mạng của mình vì chúng ta phóng ra mà, chúng ta không coi người khác là cái ruộng phước chúng ta bám vào đó chúng ta cho rằng cái người này đó mới đóng đầy cái hạnh phúc của ta, thừa không hạnh phúc

của chúng ta đi từ trong cái thiện lành của chúng ta đi ra nó không đi vào trong những cái cảm xúc thuộc về những cái loại gọi là bong bóng cầu vồng đây nó đầy những cái màu sắc nhưng nó dễ tan vỡ vô cùng và nó chỉ lừa con mắt thịt của mình thôi, về mặt tâm linh chỉ là đưa đến cái sự đau khổ và sự hủy hoại mà thôi. Như vậy là chúng ta đã hiểu một cách tổng quát về cái thế giới của sự đau khổ và cái mà chúng ta phải biết là nuôi dưỡng cái thiện và thiện trí của mình bây giờ chúng ta nói đến cái thế giới của cái là quỷ khổ đây nó gọi là ma là quỷ là chúng ta chia ra đây là cái chữ chúng ta phiên âm nó ra đó gọi là ma còn cái trong cái tiếng Pali nó gọi là petivisaya có những cái sách người ta dịch cái chỗ này ta gọi là ma đói ở trong cái ma này nó cũng chia ra làm cái loại cô hồn cái loại nó gọi là các đảng ; cô hồn là những cái

loại hồn ma nó đơn độc nó bơ vơ nó lang thang có một mình thôi, còn các đảng là nó có nhóm nó đi thành từng nhóm đây thành từng bè nó phối hợp với nhau thì cũng như chúng ta thấy trên đường phố đó có những người đó người ta sống một mình ở dưới gầm cầu còn có những người nó tụ bè tụ đảng. Đây là những cái người chết mà nó lang thang, nó bơ vơ không có ai trợ giúp cả sống thế rất khổ cũng như mình gọi là mấy cái người bụi đời những người homeless sống không có ngày mai thì người chết cũng vậy không ai nhớ tới không ai nhắc nhở tới không ai chia phước không ai cúng cái gì cả thì lang thang như thế người nào có duyên mà có đi công quả trong chùa trong nhà thờ trong đền trong miếu mạo trong đình chùa thì bây giờ còn lang thang tới đó được còn nếu đã chưa từng đến đó chưa từng gieo cái duyên lành

đến đó vô không được tới chỗ đó thì ở chùa thì long thần hộ pháp không cho vô, đi tới những đình thần thì những vị thần nhỏ đó không cho vô, đi miếu mạo thì những cô hồn ở đó không cho vô, chỗ đó ta nói có nơi có chỗ rồi cũng như nhà mình đây là mình ở đó không phải ai cũng cho vô. Trước đây có cái quan hệ tốt thì giờ cho vô quan hệ xấu thì không cho vô mà không có biết gì hết thì cũng không dám cho vô luôn đó là cái giảng của cô hồn các đảng. Còn quỷ đây nó thuộc về ma đói đây nó đây quý vị thấy trong chữ Hán trong cái ma nó có quỷ trong cái buồn của mình đó trong cái khổ của mình đó mình thấy mình không có gì xấu không có gì độc ác hết nhưng thật sự nó có quỷ ở trong. Con quỷ đó khi mà nó buồn quá đó, con ma này khi nó buồn quá đó nó uống thuốc nó tự vận chết lúc đó nó là con quỷ đó tại nó giết

người chứ khi nó khổ quá đó chịu đựng hết nổi, nó điên lên rồi đó cái gì nó cũng làm được. Quỷ đây. Cho nên thế giới của quỷ khổ đây b x giá đây thì chia ra làm ma quỷ để cho thấy hai cái đặc điểm nó có khác nhau nhưng một cái điểm chung nhất của nó giống nhau đó nó giống nhau ở chỗ đó là nó chìm trong cái tăm tối, nó là có cái si đầu tiên nó là cái đó là cái sự tăm tối cái để đầu tiên nó là cái đó Bây giờ chúng ta coi cái tham với cái sân thì quỷ nằm ở hai cái chỗ này. Cho nên quỷ nó có cái dữ dần của nó còn ma nó nằm trong cái tham với cái si, đầu tiên là cái si này rất là lớn nó đi trong cái tham ,tham này nó nằm trong cái dính mắt cho nên ma nó không thấy mình ác khi ác nó mới biết nó là quỷ, ma nó không ác là bởi vì nó buồn nó đâu có làm hại ai đâu chỉ là buồn cho cái thân phận của mình thôi buồn cho cái cảnh của mình

thôi chứ đâu có hại gì ai đâu có đụng chạm gì ai đâu chỉ vì tiếc cái nhà mà đánh vô thôi, chỉ vì thương đứa con đánh vô thôi chỉ tiền bạc là mồ hôi nước mắt bây giờ ra đi trong khi nó còn đầy đủ trong cái tử vậy ai xài nó đánh vào chỗ đó nó đâu có làm gì ác đâu nó không thấy ra cho nên ma chỉ là một nỗi buồn che khuất và chỉ biết khóc chỉ biết than chỉ biết rên rỉ chỉ biết cam chịu cho cái số phận của mình thôi nó thành máu nhưng đi cùng cực của cái nỗi đau khổ đó chưa ai biết nó sẽ làm cái gì và khi nó tạo nên cái ác nghiệp thì nó sẽ thành quỷ bởi vì nó rất là dữ dằn và nó không ra khỏi trong ba cái pháp với nhiệm là tham sân và si./.

Xem video : https://www.youtube.com/watch?v=nww51_qMO5E

